

Sygn. akt III Ns 15/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie III Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Ewa Grudziń

Protokolant: Patrycja Samuła

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K.

z udziałem Gminy L.

o wydanie orzeczenia w trybie art. 35 i art. 28 ustawy z dnia 15 września 2000 roku o referendum lokalnym w związku z art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku - Kodeks wyborczy

postanawia:

1. odmówić odrzucenia wniosku;
2. wniosek oddalić.

UZASADNIENIE

Wniesionym w dniu 13 marca 2019 roku pismem wnioskodawca K. K. domagał się wydania orzeczenia zobowiązującego Gminę L. do sprostowania zamieszczonej na stronach internetowych Gminy L. informacji stanowiącej odpowiedź na pytanie „Czy zabudowa będzie dotyczyła terenów (...) miasta L.?” a posiadającej brzmienie „Rozważana jest ewentualna możliwość zmiany funkcji jedynie dla terenów wysoczyznowych. Tereny położone w (...) wskazane do pełnienia funkcji przyrodniczych, ochronnych i klimatycznych miasta i nie są przewidziane do zabudowy”. W ocenie wnioskodawcy treść odpowiedzi nie jest prawdziwa i wprowadza w błąd, wobec czego domagał się on sprostowania przedmiotowej informacji poprzez umieszczenie odpowiedniej informacji na wymienionych we wniosku stronach internetowych.

Na rozprawie w dniu 14 marca 2019 roku K. K. sprecyzował żądanie w ten sposób, że domagał się umieszczenia na stronie (...)eu sprostowania następującej treści: „informacja zawarta na stronie Gminy L., twierdząca, iż zabudowa mieszkalna nie będzie znajdowała się w (...), a informacja objęta pytaniem referendalnym w zakresie, w jakim znajduje się obszar oznaczony jako SR2 jest nieprawdziwa”.

Uczestnik wniósł o odrzucenie wniosku podnosząc, że w sprawie nie zachodzą podstawy do stosowania art. 35 w związku z art. 28 ustawy o referendum lokalnym. W przypadku przyjęcia przez Sąd braku podstaw do odrzucenia wniosku, uczestnik domagał się jego oddalenia podając, że informacje zamieszczone na stronie (...)eu nie mają charakteru kampanii referendalnej, a jedynie kampanii instytucjonalnej, mającej na celu wyjaśnienie pytania referendalnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 199 kpc Sąd odrzuci pozew jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona, jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie. Przez art. 13 § 2 kpc przepis ten ma zastosowanie do postępowania nieprocesowego.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi żadna z niniejszych podstaw odrzucenia wniosku, wobec czego należało orzec jak w pkt 1 postanowienia.

Wniosek podlega oddaleniu.

Na wstępie godzi się wyjaśnić, że mając na uwadze sformułowanie wniosku sprecyzowanego na rozprawie w dniu 14 marca 2019 roku przez wnioskodawcę oraz okoliczność trwającej obecnie kampanii referendalnej wniosek ten został zakwalifikowany jako złożony na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 3, art. 28 ust. 1 i art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 15 września 2000 roku o referendum lokalnym (Dz.U. 2018/1579) w związku z art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku - Kodeks wyborczy (Dz.U. 2018/754). Zgodnie z przywołanymi przepisami kampania referendalna służy wyjaśnieniu przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, który zarządził referendum, istoty problemów rozstrzyganych w referendum, treści postawionych pytań i wariantów, a także prezentowaniu stanowiska inicjatora referendum oraz partii politycznych, zrzeszeń i mieszkańców w sprawie poddawanej pod referendum (art. 28 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym). Jeżeli plakaty, hasła, ulotki, wypowiedzi albo inne formy propagandy i agitacji zawierają nieprawdziwe dane i informacje, każdy zainteresowany ma prawo złożyć do sądu okręgowego wniosek o nakazanie sprostowania informacji.

Zgodnie z treścią cytowanych przepisów materiały muszą być formą propagandy i agitacji. Jeżeli podane w nich zostaną informacje nieprawdziwe, to takie zachowania wymagają ingerencji w trybie przywołanych przepisów. Przekazywanie nieprawdziwych informacji związane musi być z szerzeniem poglądów, idei lub haseł dla zjednania zwolenników (art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego).

W pierwszej kolejności podnieść należy, że uchwała w sprawie przeprowadzenia referendum lokalnego została podjęta przez Radnych Rady Miasta L. na sesji w dniu 31 stycznia 2019 roku, w której uchwalono następującą treść pytania referendalnego: „Czy jest Pan/Pani za tym, aby Gmina L. zmieniła obecnie dopuszczony miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego rodzaj zabudowy z usługowej, komercyjnej i sportowo – rekreacyjnej na zabudowę mieszkalno – usługową na nie więcej niż 30 ha terenu tzw., G. C., w zamian za sfinansowanie przez obecnego właściciela zagospodarowania pozostałych 75 ha tego terenu, jako zieleni publicznej (parku naturalistycznego), przy zachowaniu cennych przyrodniczo walorów i przekazanie go Gminie L.”.

Uwzględniając powyższą okoliczność, w ocenie Sądu uznać należało, że to Rada Miasta L. jako organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, który zarządził referendum jest uprawniony i zobowiązany do prowadzenia kampanii referendalnej, nie zaś Gmina L., która prowadzi jedynie szeroko zakrojone akcje informacyjne na wszelkie tematy dotyczące gminy. Objęta wnioskiem sporna odpowiedź na pytanie zamieszczone na stronie internetowej (...)eu została sformułowana i umieszczona na stronie przez komórkę organizacyjną Urzędu Miasta L. – Kancelarię Prezydenta w ramach szeroko pojętej kampanii informacyjnej, nie mającej związku z kampanią referendalną, do prowadzenia której – zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym uprawniona w tym wypadku byłaby Rada Miasta L. jako organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, który zarządził przedmiotowe referendum. W kontekście powyższych rozważań uznać należało, że brak jest podstaw do uznania spornej odpowiedzi zamieszczonej na stronie (...)eu za materiał propagandowy czy agitacyjny w rozumieniu art. 35 ustawy o referendum lokalnym i art. 111 § 1 ustawy Kodeks wyborczy. Jedynie ubocznie podnieść należy, że w realiach niniejszej sprawy wnioskodawca nie wykazał, aby kwestionowana przez niego jako nieprawdziwa i wprowadzająca w błąd odpowiedź na pytanie „Czy zabudowa będzie dotyczyła terenów (...) miasta L.?” o treści „Rozważana jest ewentualna możliwość zmiany funkcji jedynie dla terenów wysoczyznowych. Tereny położone w (...) wskazane do pełnienia funkcji przyrodniczych, ochronnych i klimatycznych miasta i nie są przewidziane do zabudowy” zawierała nieprawdziwe dane i informacje.

Mając powyższe na względzie Sąd doszedł do przekonania, że przedstawiona odpowiedź na stronie (...).eu nie stanowi materiału wyborczego i nie służy agitacji wyborczej, wobec czego nie zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie orzeczenia w trybie przywołanych przepisów.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.